

те го. И изсѣхъ рѣка-та му, който прострѣ вързъ него, щото не можѣ да ѣхъ
 5 повърне къмъ себе си. И разсѣднѣхъ ся олтарь-тъ, и разсыпа ся пепель-тъ отъ олтарь-тъ споредъ знаменіе-то което даде
 6 человекъ - тъ Божій чрѣзъ слово-то Господне. И отговори царь-тъ и рече на Божій-тъ человекъ: ^оПомоли ся, молихъ, на Господа Бога твоего, и направи моленіе за мене, за да ся повърне рѣка-та ми къмъ мене. И помоли ся человекъ-тъ Божій Господу, и повърнѣхъ ся рѣка-та на царя къмъ него, и станѣхъ както пона-
 7 прѣдъ. И рече царь-тъ на Божій-тъ человекъ: Влѣзъ съ мене у дома, и обѣду-
 8 вай, и еще ти дамъ даръ. Но человекъ-тъ Божій рече на царя: Ако щещъ ми да ^{же}половинѣхъ-тъ отъ домъ-тъ си, не щѣ да влѣзѣхъ съ тебе; нито ще ямъ хлѣбъ, нито ще пий водѣхъ, на това мѣсто. Защото
 9 така ми е заповѣдано чрѣзъ слово-то Господне, което ми каза: ^вНе яждѣхъ хлѣбъ, и не пий водѣхъ, и не ся вращай прѣзъ
 10 пѣть-тъ прѣзъ който си дошелъ. И търгнахъ си по другъ пѣть, и не ся върнѣхъ прѣзъ пѣть-тъ по който дойде въ Вевиль.
 11 И живѣше въ Вевиль единъ старъ пророкъ: и дойдохъ сынове-тъ му, та му приказахъ всички-тъ дѣла, които направи человекъ-тъ Божій *прѣзъ онзи* день въ Вевиль: приказахъ още на отца си и слова-та, който говори на царя. И рече имъ отецъ имъ: Прѣзъ кой пѣть търгнахъ? А сынове-тъ му бѣхъ видѣли прѣзъ кой пѣть търгнахъ человекъ-тъ Божій, който бѣше дошелъ отъ Иудѣ. И рече на сынове-тъ си: Пригответѣ ми осель-тъ. И пригответѣхъ му осель-тъ: и сѣднѣхъ на него, Та отиде вслѣдъ Божій-тъ человекъ, и намѣри го че сѣди подъ единъ теревинѣхъ: и рече му: Ты ли си человекъ-тъ Божій, който си дошелъ отъ Иудѣ? И той рече: Азъ. И рече му: Дойди съ мене въ къщъ-тъхъ *ми*, та яждѣхъ хлѣбъ. А той рече: ^нНе можѣ да ся върнѣхъ съ тебе, нито да дойдѣхъ съ тебе, нито ще ямъ хлѣбъ, нито ще пий водѣхъ съ тебе, на
 17 това мѣсто; Защото ми ся говори ^ччрѣзъ слово-то Господне: Да не ядѣшь хлѣбъ, нито да пиешь водѣхъ тамъ, нито да ся върнешъ та да отидѣшь прѣзъ пѣть-тъ прѣзъ който си дошелъ. И рече му: И азъ съмъ пророкъ, както ты: и ангель ми говори чрѣзъ слово Господне, и рече: Върни го съ тебе въ къщъ-тъхъ си, за да
 19 яде хлѣбъ и да пие водѣхъ. Слыга го, И върнѣхъ ся съ него, та яде хлѣбъ въ къщъ-тъхъ му, и пи водѣхъ.
 20 И като сѣдѣше на трпѣзѣхъ-тъхъ, быде

слово Господне къмъ пророка който бѣше го върнѣхъ: Та изыка къмъ Божій-тъ человекъ що бѣ дошелъ отъ Иудѣ, и рече: Така говори Господъ: Понеже не послуша ты гласъ-тъ Господень, и не упзи заповѣдъ-тъхъ, които ти заповѣда Господъ Богъ твой, Но ся върнѣхъ, та яде хлѣбъ и пи водѣхъ, ^нна мѣсто-то за което ти рече: Да не ядѣшь хлѣбъ, нито да пиешь водѣхъ: тѣло-то ти нѣма да влѣзе въ гробъ-тъ на отцы-тъ ти.
 23 И като яде хлѣбъ, и като пи, осѣдла онзи осель-тъ на пророка когото върнѣхъ,
 24 И отиде си: ^нно намѣри го лъвъ на пѣть-тъ, и го умъртви: и тѣло-то му бѣ прострѣно на пѣть-тъ: а осель-тъ стоеше при него, и лъвъ-тъ стоеше при тѣло-то.
 25 И ето мѣжѣ които минувахъ, видѣхъ тѣло-то прострѣно на пѣть-тъ, и лъвъ-тъ че стои при тѣло-то: и дойдохъ та извѣстихъ *този* въ градъ-тъ, дѣто живѣше
 26 старый-тъ пророкъ. И когато чу онзи пророкъ, който го върнѣхъ отъ пѣть-тъ, рече: Тойзи е человекъ-тъ Божій, който не послуша гласъ-тъ Господень: за това го прѣдаде Господъ на лъвъ-тъ, та го раскъснахъ и го умъртви, споредъ слово-то Господне, което му говори. И говори на сынове-тъ си, и рече: Осѣдлайте за мене осель-тъ. И осѣдлахъ. И отиде та намѣри тѣло-то му прострѣно на пѣть-тъ, и осель-тъ и лъвъ-тъ че стоехъ при тѣло-то: лъвъ-тъ не бѣ извѣлъ тѣло-то, нито раскъснѣхъ осель-тъ. И дигнахъ пророкъ-тъ тѣло-то на Божій-тъ человекъ, та го тури на осель-тъ, и занесе го: и дойде въ градъ-тъ старый-тъ пророкъ, за да го оплаче и да го погребѣ. И тури тѣло-то му въ гробъ-тъ си: и плакахъ надъ него,
 31 *и казувахъ*: ^нГорко! брате мой! И като го погребѣ, говори на сынове-тъ си, и рече: Като умрѣхъ, погребѣте и мене въ гробъ-тъ, дѣто е погребенъ человекъ-тъ Божій: ^нтурѣте кости-тъ ми при кости-тъ му;
 32 ^оЗащото непрѣмѣнно ще ся испълни това нѣщо, което изыка чрѣзъ слово-то Господне противъ олтарь-тъ въ Вевиль, и противъ всички-тъ домове на високи-тъ мѣста, които сѣхъ ^нвъ Самарійскы-тъ
 33 градове. ^пСлѣдъ това Иеровоамъ не ся повърнѣхъ отъ лошій-тъ си пѣть, но направи пакъ отъ най долни-тъхъ люде священници на високи-тъ мѣста: който искаше, посвящаваше го, и бываше священникъ на високи-тъ мѣста. И ^сстанѣхъ това нѣщо чрѣзъ на домъ-тъ Иеровоамовъ, ^тза да го истрѣби и погуби отъ лице-то на земіѣхъ-тъхъ.

^д Исх. 8; 8. 9; 28. 10; 17. Числ. 21; 7. Дѣян. 8; 24. Іак. 5; 16.
^е 1 Цар. 9; 7. 4 Цар. 5; 15. ^ж Числ. 22; 18. 24; 13.

^з 1 Кор. 5; 11. ^и Ст. 8, 9.
^й Гл. 20; 35. 1 Сол. 4; 15. ^к Ст. 9.
^л Гл. 20; 36.

^м Іер. 22; 18.
^н 4 Цар. 23; 17, 18.
^о Ст. 2. 4 Цар. 23; 16, 19.
^п Виж. Гл. 16; 24.
^р Гл. 12; 31, 32. 2 Лѣт. 11;

15. 13; 9.
^с Гл. 12; 30.
^т Гл. 14; 10.